

חיים זערוור

בן ניסים זרחל
נולד ב-תש"ג 1943
נפל בזום כ"ג תשרי
תשל"ד 19.10.73

ק ר ר ת - ח י י ס

זערוור חיים - ז"ל

חיים היה אדם שקט וצנוע אשר אהב את אשתו וילדיו ומשפחתו.
כאשר גמר חיים את לימודיו התחיל לעבוד עם אביו ואחיו. חיים היה מאין כמהו חרוץ
בעבודה אחיו לקחו דוגמה ממנו בכל תחומי החיים, הוא הקריץ לסביבתו בטחון ושלוה
חיים היה מנהיג טבעי של משפחתו בכל בעיה וקושי היו ניגשים אליו כדי למצוא מוצא.
דבריו נאמרו בכובד ראש ושקול דעת חיים היה אדם רציני אשר לא זלזל בקטנות כבגדולות
בכל בעיה שהיא חבריו אהבוהו והעריכו אותו בשל צניעותו וחריצותו.

חיים שירת בסדיר בחייל שריון כמפקד טנק בזמן שירותו הסדיר היה גם מדריך
טירונים. את שירותו הסדיר סיים בהצלחה.

חיים השתתף במלחמת ששת הימים כמו-כן במלחמת ההתשה ועבר אותם בשלום.
חיים נקרא כמו-כולם ב-6 לאוקטובר לצאת ולבלוס את האויב המצרי אשר צלח את
התעלה, במלחמה זו חיים היה נהג הטנק לאחר קרבות הבלימה הוא צלס את התעלה עם גדודו
אשר היה באוגדה של אריק שרון. גדודו היה בין הראשונים בהתקדמותם בשטח המצרי גדודו
נלחם בקרבות שין בשיין ובטיהור בסיסי טילס בעומק. עד אשר ב-19.10.73 נפגע הטנק בטייל
כ-4 ק"מ מזרחית לשדה תעופה. פאוד מפקד הטנק שהיה גם מפקד הגדוד הועף מהטנק עם טען
הקשר והם נפצעו. אולם התותחן חיים נהרג.

כותב: רפאל זערוור

חיים זערור

חיים נולד בארביל שבעיראק. בשנת 1953, בהיותו בן תשע, עלתה משפחתו ארצה והשתקעה בטבריה. משסיים את למודיו, התחיל לעבוד עם אביו, עד מועד גיוסו לצה"ל.

חיים בחר בשרותו הסדיר בחיל השריון. כאן עבר קורס מפקדי טנקים, והפך להיות מפקד טנק. במסגרת שרותו הסדיר הספיק אף להדריך שריונאים טירונים. חיים היה בחור שקול, צנוע, רציני ומלא כל תפקיד, שהוטל עליו, במסירות ומתוך רגש של אחריות.

לאחר השחרור מצה"ל, התמסר חיים למשפחתו והקדיש לה את מיטב מרצו, כשהוא נושא את עול הפרנסה באמונה. ככל צעיר בישראל יצא חיים, מדי שנה לשרות המלואים. לא פסחה עליו גם היציאה לקרבות במלחמת ששת הימים ומלחמת ההתשה, ויצא מהן בשלום. כך יכול היה חיים לשוב ולהתמסר למשפחתו אשה ושני ילדים, שפרנס בכבוד. הוא הפך לנהג עצמאי ובעל משאית. לאחרונה, הקים אף חברה להובלה, שעסק בה עד לפילתו. בערב מלחמת יום הכפורים נקרא חיים, ככל בחורי ישראל, לבלום את צבאות האויב. הוא נשלח אל הקו דרומה, לעבר התעלה. במלחמה זו שימש חיים כנהג הטנק. לאחר קרבות הבלימה, הוא צלח את התעלה באחד הגדודים של אוגדת אריק שרון. הגדוד, שהיה בו חיים, היה בין הפורצים הראשונים בעומק שטח מצרים, ואף זכה למלחמת שריון בשריון תוך נסיון לטהר את בסיסי הטיילים. למרבה הצער, נפגע הטנק בטיל כארבעה ק"מ מזרחית לשדה התעופה המצרי "פאיד". מפקד הטנק שהיה גם המג"ד והקשר הועפו מן הטנק ונפצעו, ואילו התותחן וחיים נהג הטנק מצאו שם את מותם. חיים זכור לבני ביתו כבחור בעל תכונות נפלאות, חביב ונבון שהכל היו נועצים בו ומוצאים פתרון לבעיותיהם במחיצתו. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בטבריה. לאחר נפלו העלה לדרגת סמל.

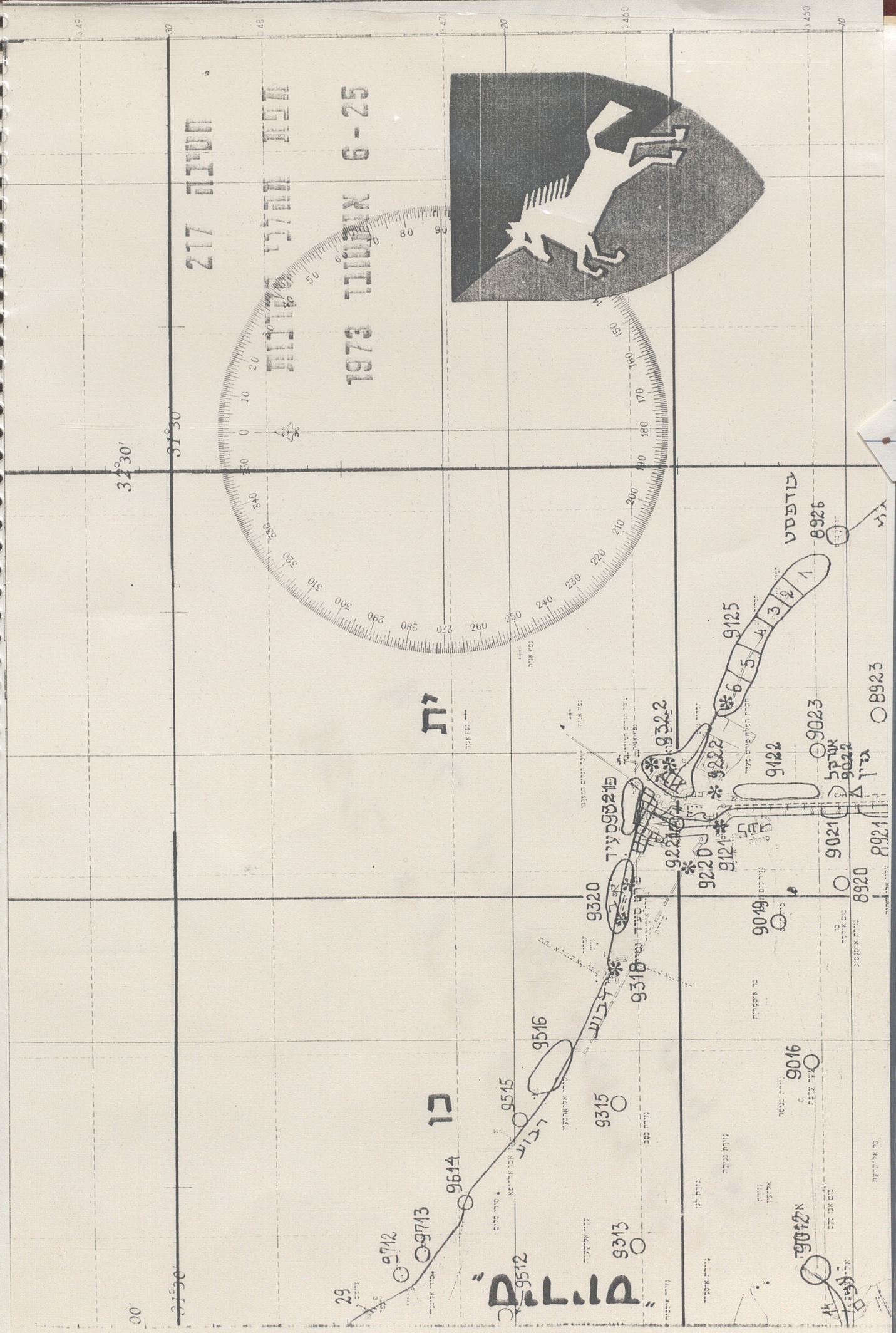

מפת הקרקע של
נפת חיים ל"א.

חיים זרור

נולד בעירק, בשנת 1944. ב-1951 עלה ארצה עם משפחתו שהתישבה בטבריה. לאחר סיום בית הספר היסודי למד שנתיים נוספות בבית-ספר תיכון את שירותו בצה"ל עשה בחיל השריון כמפקד טנק ומדריך טירונים. חבריו ליחידה אהבוהו בשל צניעותו ורצינותו. לאחר סיום שירותו החל לעבוד עם אביו ואחיו כסוחר ירקות. היה חרוץ בעבודתו מאין כמוהו. הקרין בטחון ושלווה על סביבתו. כמנהיג הטבעי של משפחתו. בכל בעיה היו פונים אליו כדי למצוא מוצא. בן 23 נשא את חברתו מילדות, מלכה. נולדו להם בן - ארז ובת - נאווה, אשר חיים, כאב למופת, הקדיש להם מלוא תשומת לבו. השתתף במלחמת ששת הימים ועבר אותה בשלום. במלחמת יום הכיפורים נפגע הטנק שלו פעמים, אך הוא המשיך וחצה עם יחידתו את התעלה. ב-19 באוקטובר נפגע הטנק שלו בטיל המגד והטען הועפו מהטנק ונפצעו, ואילו התותחן וחיים הנהג נשארו בטנק הבורע ונהרגו. הניח אשה בן ובת. היה בן 29 בנפלו.

סיריוס

מס

רב טזערוז חיים דל

נפל בקרב מורחית לפדת 5914

בג תשרי תשל"ד (37.10.19)

מנ

מח

למשפחת הנאכז

אביהם אביצחיה אבאכא אבאדיון, און

נחאמיה בפינא. זכר יקירם ושאר

בליהן חנוני.

קבאוי נא לעבדון - משלוח קרבא

החטיבה ומקום נפילתו על יקאכא

בשם מהבא לעשן

מחט - און
אליה ניבא

מח

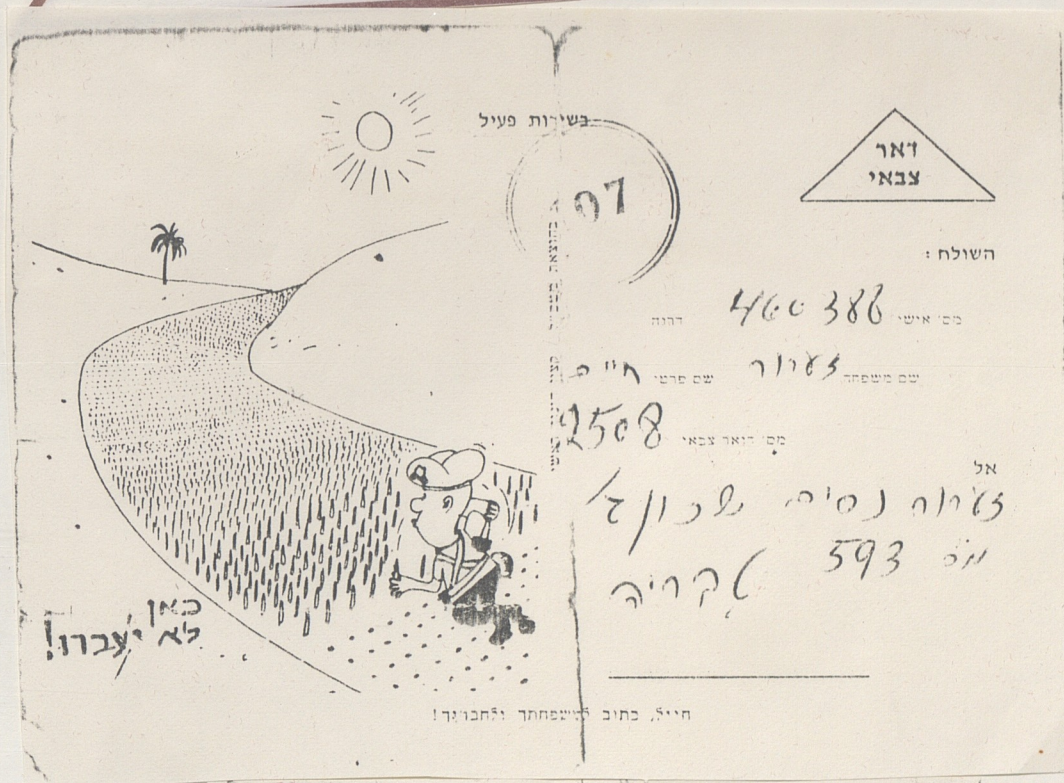
מח

למאכא

3134

אברהם של חיים בן-צור

היגיון האחרונה
ששזח חיים לייז.

אמא רב לילדים ולכל המשפחה
שלום.

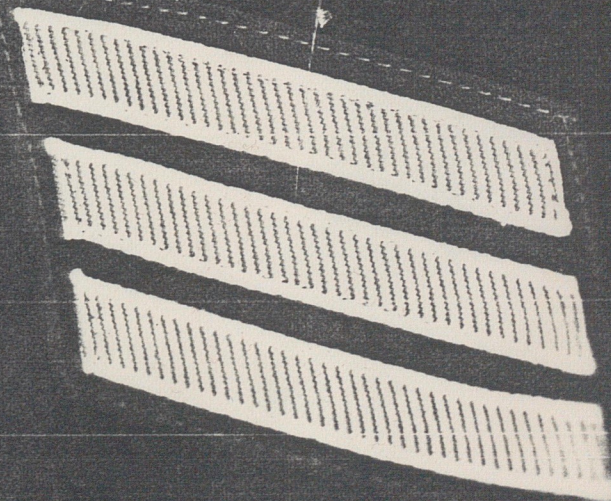
אני מרגיש אהבתי
מרגעז וליבם
מתי אהבתי הביתה

אני ר' ורצ

אני מסיים באתחיל

מלך חיים

הצבאות וסמלי היחידה.

המאורית אתקופת

השירות בצבא

כמו פרח
הברשא אל השמש
צמח.

בהושטך ידך
אל כל שעה
כמו פרח.

המעמק שורשי
פרסת רשת
ללכוד.

האמת.

כמו פרח

נקטפו חיך

בדומיה.

אולי זעקת

אולי גם פרחים

זעקים ?

חיים, בן רחל וניסים, נולד בשנת תש"ד (1943) בעיר ארביל בעירק. בשנת תשי"א (1951), כשהיה בן שבע, עלה חיים ארצה עם משפחתו שהתיישבה בטבריה. שם למד בבית-הספר היסודי "תחכמוני" ואחר-כך המשיך ולמד שנתיים בבית-הספר התיכון שבעיר. חיים היה בן משפחה מובהק והיה קשור בעבותות אהבה להוריו ולשאר בני משפחתו. מיד לאחר שסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון, החל לעבוד יחד עם אביו ואחיו. משפחתו ידועה בקשרים ההדוקים וביחסים היפים השוררים בין בנייה. ענייני המשפחה עמדו תמיד במרכז וחיים תפס מקום גבוה בחייה. הוא היה נער שקט וצנוע, שלא נהג להתבלט. אט אט ובהדרגה גילו אנשים את האיכויות שניחן בהן. הוא היה רציני ומהימן, דבריו נאמרו תמיד בכובד ראש ומתוך שיקול דעת. מעולם לא זלזל בקטנות ונהג לטפל ביסודיות בכל בעיה שהתעוררה. חיים השקיע את כל מרצו בעסק המשפחתי וראה ברכה בעמלו. כיוון שהיה מבוגר בהתנהגותו מבני גילו, וגם ניחן בהבנה וברגישות למצוקותיהם של בני-אדם, זכה להיות מנהיגה הטבעי של משפחתו. אחיו למדו ממנו דוגמא וניסו לחקותו באורח חייו וביחסו לחיים. בני המשפחה העריצו אותו ונהגו להתייעץ בו בכל בעיה שלא מצאו לה פיתרון. חיים קנה את עולמו בדרכו השלווה, השקטה ומלאת הענווה. הכרת פניו ענתה ביטחון, נועם ואמונה מוצקה בדרך חייו. גם בין חבריו, כמו בקרב בני משפחתו, היה אהוב ומקובל. ידידים אהבו אותו בזכות צניעותו ורצינותו ובטחו בו. הם נהגו להיות במחיצתו ואהבו לבלות בחברתו שעות ארוכות. רבים מהם היו באים להתייעץ בו בבעיותיהם. הם לא חששו לגלות לו את סודותיהם הכואבים ביותר, כיוון שבטחו בו וסמכו עליו, כאדם וכידיד. חיים אהב ספורט ולא וויתר על פעילות ספורטיבית, כגון משחק בכדורגל. בכל יום שישי היו מתאספים חברים באחד המגרשים ומשחקים במשך שעות, עד לכניסת השבת. במשחקים אלה הצטיין בכושרו הגופני ובחוסן שריריו והתבלט כשחקן מוכשר ובעל תושייה.

חיים גויס לצה"ל בסוף נובמבר 1960 והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות, עבר קורס יסוד במקצועות השריון והשתלם כנהג טנק "שרמן". לאחר שסיים את הקורס בהצלחה רבה הוצב ליחידת שדה של החיל. הוא הצטיין כחייל מעולה וכבעל מקצוע מוכשר. בזכות רצינותו ויחסו לעבודה יצא לו שם טוב אצל מפקדיו והם מיהרו לשלוח אותו לקורס מפקדי-טנקים. גם קורס זה סיים בהצלחה מלאה. מפקדו הישיר העיד עליו, שהוא השכיל להתחבב על כולם כבר בימיו הראשונים ביחידה. מפקדיו אהבו אותו בזכות יכולתו המקצועית וחבריו לנשק אהבו אותו כידיד וכאדם. גם כאשר מונה מדרך לטירונים הצליח לקשור יחסים יפים וחבריים עם חניכיו. הם חשו במסירותו ובהתעניינותו הכנה בהם ובבעיותיהם והעריכו את דרכי עבודתו בתחום ההדרכה. חיים זכה לדברי הערכה מפי מפקדיו ומפי פקודיו כאחד, במשך כל תקופת שירותו. לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר חזר לעבוד בעסק של המשפחה כסוחר ירקות. כעבור זמן-מה נשא לאישה את מלכה, חברתו מילדות, והקים אתה את ביתו בסמוך לבית הוריו. ברבות הימים נולדו להם בן ובת, אשר חיים הקדיש להם את מלוא תשומת לבו כאב למופת. הוא השתתף במלחמת ששת הימים וזכה לצאת ממנה בשלום. במלחמת יום הכיפורים השתתף חיים בקרבות הבלימה המרים, שניהלו כוחותינו נגד המצרים בסיני. עם גדודו היה בין הראשונים שצלחו את תעלת סואץ, ולחם בקרבות לטיהור בסיסי הטילים בעומקו של שטח האויב. בקרב שהתחולל ביום כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973) נפגע הטנק שלו בטיל נ"ט והוא נהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בטבריה. השאיר אחריו אישה, בן ובת, הורים, שתי אחיות ושני אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.